

Formalnost, ki lahko spremeni življenje

Vir / Avtor: **Petra Mlakar**

16. januar 2015 (*nazadnje spremenjeno: 11:39 16. januar 2015*)

Oznake: [Izobraževanje](#), [Povezovanje šol in podjetij](#)

Dolgoletno sodelovanje škofjeloških srednjih šol in okoliških podjetij je dobilo včeraj z ustanovitvijo konzorcija formalni pečat. Podjetja bodo sistematično pomagala šolam z opremo ter izobraževanjem dijakov in profesorjev. Tudi pretekli skupni projekti so dijakom že spremenili življenje.

Visokousposobljene mehatronike, ki bi znali delati z moderno tehnologijo, je težko najti, pravijo vodilni v podjetjih. Tomaž Skale

Šolski center Škofja Loka je včeraj v Medpodjetniškem izobraževalnem centru (MIC) ustanovil konzorcij podjetij za kakovost tehničnega izobraževanja. Slovesen dogodek je bil na prvi pogled videti kot gola formalnost: 15 predstavnikov bližnjih in daljnih uspešnih slovenskih podjetij (njihov skupni letni promet presega poldrugo milijardo evrov) se je skupaj z vodstvom izobraževalnega centra podpisalo pod dokument, v katerem se zavezujejo k medsebojnemu sodelovanju v prihodnje.

Formalni pečat tistega, kar že počnejo

»S tem samo formaliziramo tisto, kar že leta počnemo,« je poudaril direktor Šolskega centra Škofja Loka Martin Pivk. Vodja MIC Alojzij Kokalj pa dodaja, da bo z ustanovitvijo konzorcija sodelovanje dobilo nove oblike: bolj bo povezano in manj priložnostno, bo

sistematično in ciljno naravnano. Dogovor, kako konkretno naj bi šole in podjetja med seboj sodelovali, naj bi obnavljali vsakih nekaj let. Zagotovo pa bodo srednjima lesarski in strojni ter višji šoli pomagali pri tehnološki opremitvi, pri sodobnem znanju, kjer ga učni načrt dopušča. Šole bodo gostile strokovnjake s posameznih področij, ki lahko s svojimi izkušnjami in mentorstvom pri projektih ali nalogah obogatijo učno snov za dijake, obenem pa lahko posodobijo znanje profesorjev, ki poučujejo strokovne predmete. Predstavniki podjetij in šol pa naj bi se vsaj enkrat na leto dobili in pregledali, ali dejavnosti vodijo k zastavljenim ciljem.

Obveznosti si niso zadala le podjetja, pravi Kokalj, temveč tudi šolski center. Obvezal se je namreč, da bo svoje dijake in višješolske študente izobrazil kakovostno – tako, da bodo čim bolj uporabni na trgu dela. To pomeni, da morajo imeti povsem sveže znanje, ki pa ga lahko, kjer učni načrti omogočajo, kandidati dobijo zgolj iz prve roke od strokovnjakov v podjetjih. »Tako podjetja pomagajo vzgajati kader, ki ga bodo potrebovala v prihodnosti. Treba se je zavedati, da je realno znanje, ki ga ljudje potrebujejo na trgu dela, stalno spreminjajoč se proces.«

Usodni projekt

Prav zato, da bi spoznali dijake, jih opremili z znanjem, zaradi katerega bi jih lahko zaposlili, so se za takšno sodelovanje po besedah Klemna Benedičiča odločili v podjetju Domel. Med odmevnimi preteklimi skupnimi projekti s škofjeloško strojno šolo je bil električni skiro. »V podjetju so dijake aktivirali za vse naloge – tudi za financiranje projekta, razvoj, menedžment. Eden od dijakov se je pri tem še posebno dobro odrezal in zdaj v šoli rad pripoveduje o svojem osebnostnem razvoju,« dodaja Kokalj.

Omenjeni dijak Rok Žontar priznava, da mu je projekt spremenil življenje. »Na začetku nad projektom sploh nisem bil tako navdušen. Med vlogami, ki smo si jih dijaki razdelili, sem se znašel na direktorskem mestu. Povezoval sem vse sodelujoče in jih vodil. Predstavnica podjetja me je naučila, kako naj se izražam, ko projekt predstavljam, kakšne besede naj uporabljam, da bom dosegel najboljši učinek, kako naj se vedem, kaj naj povem. Presenečen sem bil, kako dobro mi je šlo. Z ljudmi v poslovnem svetu in z mediji sem sproščeno komuniciral.« To mu bo koristilo tako nasploh v življenju kot v karieri. Veliko se je naučil tudi o podjetništvu, tako da lahko kadar koli, če želi, odpre svoje podjetje.

Ne nazadnje je Žontar prek projekta dobil motivacijo za šolsko in fizično delo s področja strojništva. Priznava, da je imel prav z motivacijo v preteklosti kar nekaj težav. »Nisem ravno človek, ki rad hodi v šolo. A ker se je v projektu povezovala učna snov s povsem zunanjimi dejavnostmi, je tudi šolsko delo postalo bolj razgibano in celo zame zanimivo.«

V svet po kadre

Direktor tehničnega sektorja v Aerodromu Ljubljana Robert Gradišar je nad priložnostmi, ki jih imajo današnji dijaki strojništva, presenečen, saj je bil sam v istem programu pred nekaj desetletji deležen predvsem teoretičnega znanja. Ker se je to začelo spreminjati šele v zadnjem času, imajo tudi v Aerodromu Ljubljana težave, ko iščejo ustrezne kandidate za vzdrževanje letal. Podobno je tudi v idrijskem Kolektorju, kjer po besedah izvršnega direktorja za raziskave Ludvika Kumarja kadrov ne iščejo le »čez hribe« v Škofji Loki, pač pa v globalnem okolju.

Kljub vsemu pa je treba narediti pravi kompromis med kratkoročnimi željami podjetij in vizijo šolstva, je prepričan koordinator dela konzorcija in profesor mehatronike Krištof Debeljak. »Industrija potrebuje kadre zdaj, šolstvo pa mora imeti dolgoročno strategijo delovanja,« pravi. A s tem, kako uskladiti oboje, se ukvarjajo tudi v šolah drugod po Evropi, denimo v Avstriji, kjer jih je pred kratkim obiskal, še dodaja.

Industrija potrebuje kadre zdaj, šolstvo pa mora imeti dolgoročno strategijo delovanja.

Krištof Debeljak profesor mehatronike